

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 38Csp/102/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117222520
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Linda Anovčinová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2019:2117222520.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou Mgr. Lindou Anovčinovou v právnej veci sporu žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpený splnomocnencom JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanej: J. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. XXXX/XX, W., Trnava, o zaplatenie 373,23 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 203,60 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 203,60 Eur od 20.01.2015 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku súd žalobu z a m i e t a.

III. Žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 10 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca (pôvodne Consumer Finance Holding, a.s.) sa žalobou doručanou tunajšiemu súdu dňa 27.11.2017, domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 373,23 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 20.01.2015 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania.

2. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že so žalovanou uzatvorili dňa 07.06.2013 Zmluvu o pôžičke evid. č. XXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanej pôžičku vo výške 676,40 Eur na kúpu spotrebného tovaru. Kúpna cena tovaru bola 712,10 Eur. Žalovaná pri podpise zmluvy uhradila akontáciu vo výške 35,70 Eur a na zvyšok kúpnej ceny poskytol žalobca žalovanej pôžičku. Podľa zmluvy o pôžičke mala žalovaná splácať pôžičku v pravidelných 24 mesačných splátkach v sume 35,60 Eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 854,40 Eur (bez akontácie). Do podania žaloby žalovaná uhradila sumu 472,80 Eur. Vzhľadom na to, že žalovaná porušila svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, žalobca dňa 27.11.2014 listom - predžalobná upomienka, vyzval žalovanú k úhrade dlžných splátok a upozornil ju na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Nakoľko k úhrade dlžných splátok nedošlo ani v dodatočne poskytnutej lehote, žalobca dňa 19.01.2015 úver zosplatnil, o čom bola žalovaná informovaná listom zo dňa 25.01.2015. Na základe uvedeného potom celkovú výšku dlžnej sumy tvorí istina (bez akontácie) plus náklady na vymáhanie mínus prijaté úhrady (bez akontácie), 844,83 Eur + 1,20 Eur - 472,80 Eur = 373,23 Eur. Ako dôkazy žalobca označil a predložil Zmluvu o pôžičke zo dňa 07.06.2013, Všeobecné obchodné podmienky (VOP), Predžalobnú upomienku zo dňa 27.11.2014, kópiu obálky, Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti zo dňa 25.01.2015, Prehľad splátok a úhrad.

3. Uznesením č. k. 38Csp/102/2017-45 zo dňa 22.06.2018 tunajší súd rozhodol, že pokračuje v konaní s právnym nástupcom žalobcu, ktorým je Všeobecná úverová banka, a.s. a zároveň pripustil zmenu subjektu na strane žalobcu tak, že z konania vystúpil pôvodný žalobca - spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s. a na jeho miesto vstúpil ako žalobca spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o.

4. Žalovanej bola žaloba s prílohami doručená postupom podľa § 116 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), k tejto sa nevyjadрила.

5. Podľa § 290 CSP spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

6. Podľa § 297 CSP súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak a) sa vo veci rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie v prospech spotrebiteľa, b) ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 Eur.

7. Súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle § 297 veta druhá CSP, keďže sa jedná o spotrebiteľský spor, a zároveň ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur. Súd vykonal dokazovanie listinami predloženými žalobcom. Rozsudok bol verejne vyhlásený bez nariadenia pojednávania v zmysle § 219 ods. 3 CSP. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli súdu v zákonnej lehote, strany sporu, resp. ani ich zástupcovia na verejnom vyhlásení neboli prítomní.

8. Súd zistil nasledovný skutkový stav: Právny predchodca žalobcu ako veriteľ a žalovaná ako dlžník uzavreli dňa 07.06.2013 Zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX, na základe ktorej sa veriteľ zaviazal poskytnúť žalovanej pôžičku v sume 676,40 Eur, ktorú sa žalovaná zaviazala splácať v 24 mesačných splátkach vo výške 35,60 Eur. Ročná úroková sadzba a RPMN boli dojednané vo výške 26,23 %, priemerná hodnota RPMN bola uvedená vo výške 48,52 %. Termín konečnej splatnosti úveru bol určený spôsobom 06/2015. Z článku 8 ods. 8.3 Všeobecných obchodných podmienok (VOP) vyplýva, že prvá splátka je splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy. Z článku 8.2 VOP vyplýva, že pokiaľ nie je v splátkovom kalendári a/alebo Zmluve stanovené inak, sú splátky splatné do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci. Žalovaná na uvedenú zmluvu, vychádzajúc z Prehľadu splátok a úhrad, zaplatila sumu 508,50 Eur aj s akontáciou, ktorú zaplatila pri podpise zmluvy. Bez akontácie zaplatila na pôžičku sumu 472,80 Eur. Predžalobnou upomienkou zo dňa 26.11.2014 vyzval právny predchodca žalobcu žalovanú, aby nedoplatok na splátkach bezodkladne uhradila, pričom ju upozornil, že inak úver zosplatní. Upomienka bola žalovanej doručovaná na adresu uvedenú v zmluve, pričom túto prevzala dňa 08.12.2014. Ako vyplýva z predloženého prehľadu splátok a úhrad žalobca úver zosplatnil dňa 19.01.2015. Listom zo dňa 25.01.2015 právny predchodca žalobcu žalovanej oznámil, že došlo k zosplatneniu jej dlhu z predmetnej zmluvy. Žalovaná zosplatnenie dlhu nepoprela, do dňa podania žaloby dlžnú sumu neuhradila. Zmluvou o postúpení pohľadávok bola pohľadávka ku dňu 21.02.2018 postúpená zo spoločnosti Všeobecná úverová banka, a.s. (pôvodne Consumer Finance Holding, a.s.) na spoločnosť žalobcu.

9. Podľa § 488 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení platnom a účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „OZ“) záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

10. Podľa § 489 OZ záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

11. Podľa § 657 OZ zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

12. Podľa § 658 ods. 1 OZ pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

13. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a o pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení platnom a účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „ZoSÚ“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné

poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

14. Podľa § 2 písm. a) ZoSÚ na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

15. Podľa § 2 písm. b) ZoSÚ na účely tohto zákona sa rozumie veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 2 písm. d) ZoSÚ na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

17. Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

18. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) a b) ZoSÚ poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

19. Podľa § 52 ods. 1, 2 a 4 OZ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

20. Podľa § 53 ods. 9 OZ ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

21. Podľa § 565 OZ ak ide o plnenie v splátkach môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

22. Podľa § 517 ods. 2 OZ platnom a účinnom ku dňu vzniku omeškania ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

23. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom ku dňu vzniku omeškania, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

24. Právny vzťah založený zmluvou o pôžičke je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou a je nevyhnutné posudzovať ho podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka (§ 657 a nasl.) a právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 a nasl. OZ, zákona

č. 129/2010 Z. z.), keďže právny predchodca žalobcu pri uzatváraní zmluvy o pôžičke vystupoval ako veriteľ s poukazom na predmet podnikania a žalovaná vystupovala ako spotrebiteľ, pretože jej bola poskytnutá pôžička za iným účelom ako za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania (§ 2 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z. z.). S poukazom na vyššie uvedené a vychádzajúc zo zásady *lex specialis derogat legi generali*, podľa ktorej špeciálna právna úprava, ktorou v danom prípade sú ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ako aj ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z., má prednosť pred všeobecnou úpravou, súd vyhodnotil zmluvný vzťah medzi účastníkmi zmluvy podľa ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

25. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba bola podaná dôvodne len z časti.

26. Právny predchodca žalobcu a žalovaná uzavreli zmluvu o pôžičke, ktorá má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 2 písm. d) ZoSÚ, na základe uzatvorenej zmluvy právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej spotrebiteľský úver a žalovaná sa zaviazala vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Nakoľko zmluva má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 1 ods. 2 a § 2 písm. d) ZoSÚ, musí obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre takéto zmluvy podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy). Prístupujúc ku skúmaniu jednotlivých obsahových náležitostí zmluvy, súd zistil, že zmluva neobsahuje v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Lehota splatnosti je určená iba určením mesiaca a roku, čo nemožno považovať za súladné s vyššie citovaným ustanovením. Zmyslom § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) je, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný o tom, ako dlho je povinný plniť si svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Uvedené ustanovenie preto vyžaduje presnú dátumovú špecifikáciu konečnej splatnosti úveru, pričom k uvedenému záveru možno dôjsť aj gramatickým výkladom dotknutého ustanovenia, ktoré rozlišuje pojem „doba trvania zmluvy“ a pojem „termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“. Rovnako chýba v zmluve aj obsahová náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy), a síce výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmluve sa uvádza len výška mesačnej splátky bez bližšej špecifikácie, t. j. nie je splnená požiadavka, aby zmluva obsahovala výšku splátky istiny, výšku splátky úrokov a výšku splátky iných poplatkov. Zákonom stanovené členenie a uvedenie jednotlivých čiastok úveru predstavuje prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke, a aby zároveň nebolo možné, aby si veriteľ voči dlžníkovi uplatňoval aj nároky, na ktoré nemá právo. Dlžník musí mať od začiatku prehľad, z akých položiek pozostávajú jednotlivé splátky a ako dlho bude úver splácať, čo z jednotlivých splátok predstavuje istinu, koľko úrok a odmena veriteľa a kedy je v prípade riadneho splácania úveru splatná posledná splátka. Uvedené pritom nemožno nahradiť uvedením celkovej výšky splátky, ani keby z iných ustanovení zmluvy vyplývala výška úrokov a poplatkov. Účelom náležitostí ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy) je teda informovanie spotrebiteľa, aby vedel rozlíšiť, aká časť splátky bude použitá na istinu, úrok a ďalšie poplatky, pretože potom je dostatočne určité, akú časť istiny zaplatil, ako bude s jeho platbou naložené a akú časť úveru platí na úroky a iné poplatky, teda odplatu veriteľa. Uvedené údaje zmluva uzatvorená medzi stranami sporu neobsahuje, ide pritom o absenciu podstatnej náležitosti zmluvy. Súd nepriznal žalobcovi ani poistné uplatňované v rámci zročných splátok, keď dojednanie poistenia malo byť priamou súčasťou Zmluvy, avšak súd má za to, že pre uzavretie poistnej zmluvy je v zmysle citovaného ustanovenia § 791 ods. 1 Občianskeho zákonníka obligatórnou náležitosťou jej písomná forma. V danom prípade údaje o poistení boli súčasťou predtlaču zmluvy, pričom uvedené poistenie si mohol spotrebiteľ nie vybrať a výslovne uzatvoriť poistnú Zmluvu, ale len vylúčiť zaškrtnutím príslušného políčka o odmietnutí poistenia, preto nemožno mať za to, že došlo k písomnému uzavretiu poistnej zmluvy. Rovnako v zmluve chýba náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy), a síce údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, keď tento údaj nie je uvedený výslovne a zrozumiteľne, pretože nie je zrejmé, ktorý z viacerých údajov tomuto zodpovedá.

27. Vo vyššie uvedenom prípade sa spotrebiteľský úver poskytnutý právnym predchodcom žalobcu žalovanej považuje v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) za bezúročný a bez poplatkov. Z uvedeného vyplýva, že žalobca, ktorý je v konaní aktívne legitimovaným z dôvodu postúpenia pohľadávky od právneho predchodcu, nemá nárok na zaplatenie

úroku z pôžičky, ani žiadnych poplatkov, ale len na vrátenie poskytnutej sumy pôžičky po odrátaní plnenia zo strany žalovanej.

28. Súd podporne poukazuje na rozhodnutia Krajského súdu v Trnave, ktorý v obdobných veciach ako je prejednávaná dospel rovnakým záverom, a to napr. rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 11Co/409/2015-72 zo dňa 11.05.2016, rozsudok Krajský súd v Trnave č. k. 10Co/375/2016-119 zo dňa 13.09.2017, rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 9Co/262/2016-49 zo dňa 31.10.2017, rozsudok Krajský súd v Trnave č. k. 23Co/294/2017-85 zo dňa 23.04.2018.

29. Ako už súd uviedol, v prejednávanom prípade sa spotrebiteľský úver poskytnutý právnym predchodcom žalobcu žalovanej považuje v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy) za bezúročný a bez poplatkov. Vzhľadom na uvedené má žalobca nárok len na zaplatenie nevrátenej istiny pôžičky. Nebolo sporné, že žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 676,40 Eur a že žalovaná na splátkach zaplatila sumu 472,80 Eur. Z vyššie uvedených dôvodov súd žalovanú zaviazal na zaplatenie sumy 203,60 Eur (676,40 - 472,80).

30. Súd žalobcovi nepriznal ani nárok, ktorý si uplatňoval s poukazom na § 121 ods. 3 OZ, ako náklady spojené s vymáhaním vo výške 1,20 Eur, pretože tieto náklady žalobca bližšie žiadnym spôsobom nešpecifikoval a ich vznik nijako nepreukázal.

31. Keďže žalovaná peňažný záväzok včas a riadne nesplnila, vznikol žalobcovi nárok požadovať od žalovanej popri plnení istiny vo výške 203,60 Eur i úrok z omeškania, nakoľko ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu. Žalovaná sa dostala do omeškania so zaplatením peňažného dlhu dňa 20.01.2015, pretože k zosplateniu úveru došlo dňa 19.01.2015, ktorá skutočnosť medzi stranami nebola sporná. S poukazom na § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Zb. má žalobca nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške o 5 percentuálnych bodov viac, ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, t. j. odo dňa nasledujúceho po zosplatení vo výške 5,05% (0,05% + 5) ročne. Súd preto žalobcovi priznal popri dlžnej istine aj nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5,05% ročne z priznanej sumy 203,60 Eur od 20.01.2015 do zaplatenia.

32. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov tak súd považoval žalobu za odôvodnenú len v časti o zaplatenie sumy 203,60 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 203,60 Eur od 20.01.2015 do zaplatenia, preto jej vo výroku I. vyhovel, a vo zvyšku žalobu ako nedôvodnú vo výroku II. zamietol.

33. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

34. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

35. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

36. O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 2 CSP, keď žalobca žiadal uložiť povinnosť žalovanej zaplatiť mu sumu 373,23 Eur. Súd priznal žalobcovi sumu 203,60 Eur s príslušenstvom. Úspech žalobcu v pomere k žalovanej pohľadávke teda predstavuje 55 %, úspech žalovanej v pomere k žalovanej pohľadávke potom predstavuje 45 %, potom čistý úspech žalobcu je v pomere 10 % (55% - 45%). Súd preto žalobcovi, ktorý bol v konaní čiastočne úspešný, vo výroku III. priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 10 %. O výške náhrady trov konania v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak žalovaný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z.).